

Jocul în dezvoltarea abilităților de comunicare în limba engleză

Folosind jocuri în timpul lecțiilor, profesorii pot face dobândirea celor patru abilități mai provocatoare și, cu siguranță, mult mai plăcută. Una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă profesorii în clasă este scrierea. În acest sens, profesorii pot învăța această abilitate într-un mod captivant pentru elevi, atâta timp cât aleg jocurile cu grijă. Scrierea este, de cele mai multe ori, considerată a fi fie dificilă, fie plictisitoare, iar de aceea majoritatea profesorilor sunt de părere că aceasta este o abilitate care se învață și nu se dobândește, chiar și în limba maternă. Mai mult decât atât, scrierea este de obicei atribuită ca temă pentru acasă, iar este bine cunoscut faptul că elevii nu iubesc temele. Un alt motiv pentru care scrierea este considerată dificilă este că elevul care scrie nu primește un feedback imediat, precum cel pe care îl primește în timpul conversațiilor, astfel că poate să se simtă nesigur în legătură cu munca sa. Să nu mai menționăm faptul că unii profesori folosesc scrierea ca pedeapsă, ceea ce este, aș adăuga eu, neînțelept.

Datorită faptului că scrierea necesită un limbaj complet diferit față de cel utilizat în activitățile orale, pentru majoritatea elevilor din școală, aceasta a devenit o experiență neplăcută din cauza faptului că au eșuat la diverse activități desfășurate la clasă. De aceea, jocurile sunt o modalitate bună de a preveni eșecul în sarcinile de scriere, deoarece jocurile de limbaj pot fi distractive și îi pot motiva pe elevi să scrie într-un mod mai plăcut. Astfel, scrierea va deveni cu siguranță mai ușoară atunci când există un motiv mai clar, precum câștigarea unui joc, în loc de a fi o obligație impusă de profesor. Prin urmare, profesorii trebuie să știe când să folosească jocuri în timpul lecțiilor și, în acest sens, ce jocuri să folosească. Pentru a sprijini acest lucru, trebuie menționat faptul că jocurile pot fi folosite pentru a îmbunătăți orice parte a lecției de limba engleză. Ele pot fi folosite pentru a prezenta, practica, recapitula/revizui sau evalua orice limbaj. Ele pot fi utilizate pentru a dezvolta abilități de ascultare, vorbire, citire și chiar scriere. Ce este important este ca profesorul să decidă care este obiectivul său. Care este scopul specific al folosirii unui anumit joc în clasă? Acest lucru este relevant în sensul în care un obiectiv clar de învățare face diferența între jocuri ca activități educative și jocuri ca distracție. Jocurile trebuie considerate activități educative care pot îmbunătăți dezvoltarea limbajului elevilor dacă sunt utilizate sistematic cu obiective clare.

Conform lui Bear (2007: 32), „elevii trebuie să fie personal implicați în exercițiile de scriere pentru a face experiența de învățare de valoare pe termen lung. Încurajarea participării elevilor în exercițiu, în timp ce își perfecționează și își largesc abilitățile de scriere, necesită o abordare pragmatică.” Pentru a sprijini această idee, trebuie menționat faptul că rolul profesorului în transformarea a ceea ce ar putea fi o activitate plictisitoare într-o activitate mai captivantă este crucial.

Astfel, iată câteva exemple de activități de scriere care pot fi folosite în timpul lecțiilor pentru a învăța abilitatea de scriere, subliniind eficiența lor în lecțiile de limba engleză.

- Activitățile de scriere controlate, cum ar fi scrierea ghidată – copiere directă: potrivire, organizare și copiere, copiere întârziată, copiere din carte, dictare, exerciții de completare, dictare – scrisoare. Așadar, aceste activități de scriere controlate variază de la a fi foarte controlate până la a fi complet libere. În general, activitățile controlate și ghidate sunt folosite pentru a exersa limba, iar concentrarea este pe limbajul propriu-zis. Activitățile de scriere liberă ca activități de pre-scriere: discutarea subiectului, cântece de vocabular, descrierea dialogurilor, scrisori, povești, rezumate, lucruri de făcut și lucruri de evitat în scrierea liberă.
- Activitățile libere trebuie să permită auto-exprimarea, oricare ar fi nivelul lor, iar conținutul este ceea ce contează cel mai mult. Copierea directă este o activitate care oferă profesorului ocazia de a întări limba care a fost prezentată oral sau prin citire. Este recomandat ca profesorul să le ceară elevilor să citească în liniște pentru ei înșiși atunci când copiază cuvintele.

Având în vedere că scrierea nu este întotdeauna ușoară și are anumite caracteristici care par să o facă dificilă pentru elevi, în special pentru elevii mai mici, trebuie luate în considerare unele trăsături importante care ajută la transmiterea sensului, de exemplu: utilizarea limbajului corpului, intonația, tonul, contactul vizual, exerciții care reflectă lumea elevului ajută la reducerea acestui decalaj.

Pe lângă faptul că scrierea este întotdeauna un lucru bun, este și o parte utilă, integrantă și plăcută a lecției de limba engleză. Mai mult, aceasta adaugă o altă dimensiune procesului de învățare, aceea de a le permite elevilor să își exprime personalitățile. Așadar, activitățile de scriere ajută la consolidarea învățării în alte domenii de competență, în special pe măsură ce elevii progresează în limbaj, iar activitățile de scriere permit dezvoltarea conștientă a limbajului.

Pentru a reuși în dezvoltarea abilităților de scriere la tinerii învățăcei, profesorii ar trebui să urmeze câteva instrucțiuni utile. De exemplu: să pună materialele de scris la îndemâna elevilor; să meargă într-o plimbare cu copilul și să facă o listă cu tot ceea ce este de o anumită culoare, poate chiar culoarea preferată a copilului; să îi ceară copilului să deseneze o poveste sub formă de imagine pe o foaie albă de hârtie; să aleagă două cuvinte diferite și să facă o listă de comparații. Deși activitățile de scriere au eficiența lor în dezvoltarea abilităților de scriere, jocurile de scriere sunt unelte pe care profesorii le pot folosi pentru a îi face pe elevi să scrie într-un mod mai plăcut și mai distractiv. Jocurile de ortografie ajută elevii să conștientizeze natura ortografiei limbii engleze, să

stăpânească regulile ortografice și să folosească ortografia corectă în timp ce scriu. Aceste jocuri pot fi considerate o formă de recreație lingvistică. Iată câteva exemple de jocuri de acest tip: „Jocuri de cuvinte: jocurile de cuvinte și puzzle-urile sunt, în general, percepute ca o sursă de distracție, dar ele servesc unui scop educațional foarte util și progresiv. Ele dezvoltă în mod natural abilități lingvistice importante, cum ar fi utilizarea corectă a ortografiei. Elevii se familiarizează cu un vocabular mai larg și își mențin mintea ageră. Jocurile de cuvinte și puzzle-urile necesită rapiditate în gândire, un vocabular bine dezvoltat și excelente abilități generale de limbă, inclusiv înțelegere și vocabular. Jocuri de aranjare a literelor: Jumble este un joc de cuvinte în care se dau o serie de litere jucătorului. Literele trebuie aranjate pentru a forma un cuvânt cu sens. De exemplu: - ntenmnaîtreten – răspunsul este entertainment. Căutare de cuvinte – este un joc care constă din litere aparent aleatorii aranjate într-o grilă. Cuvintele pot fi plasate orizontal, vertical sau diagonal. Ele pot fi scrise invers sau nu. Profesorii le folosesc ca unelte educaționale pentru copii, deoarece mințile tinere pot învăța cuvinte noi și ortografia lor căutând intens, literă cu literă, în puzzle Joc de asociație a cuvintelor: Profesorul începe jocul spunând un cuvânt, să zicem „școală”, și apoi oferă cuvinte asociate cu acesta. Numele jocului este „Cuvinte asociate” (adaptat din Ur și Wright, 1992:76). Obiectivele principale ale acestui joc, pe lângă distracție, sunt să învețe elevii să lucreze în echipe și să le îmbogățească vocabularul. Deoarece elevii trebuie să scrie cuvintele, vor primi și practică în ortografie. Profesorii pot folosi acest joc atât cu elevi mai mici, cât și cu elevi mai mari, în funcție de cuvintele utilizate. În concluzie, jocurile de scriere pot fi cu siguranță o alegere pentru profesori în predarea limbii engleze, pentru a aduce un element de distracție în clasele lor de engleză. Jocuri de ascultare pot fi folosite pentru a atrage atenția elevilor și pentru a le crește interesul. Pentru a se asigura că efortul depus în ascultare merită, profesorul poate conduce activități ulterioare. Iată câteva exemple relevante de jocuri și activități de ascultare destinate îmbunătățirii abilităților de ascultare pentru elevii tineri. Primul exemplu de joc de ascultare eficient este un joc pe care toată lumea îl cunoaște, celebrul joc „Simon spune”. Unul dintre elevi din clasă (sau profesorul) joacă rolul lui Simon și oferă indicații celorlalți elevi. De exemplu, spunând „Simon spune: pune-ți mâinile sus” sau „Simon spune: bate din picioare”, toți elevii trebuie să facă acest lucru. Dacă Simon spune doar „Toată lumea, puneți mâinile sus”, fără a spune fraza „Simon spune”, elevii nu trebuie să urmeze comanda. Astfel, elevii trebuie să asculte cu atenție pentru a ști când să urmeze indicațiile lui Simon și când să le ignore. Cei care nu sunt suficient de atenți ies din joc. Alte activități de ascultare care sunt jocuri distractive și satisfăcătoare pentru copii sunt: „Completează propoziția”: Completează propoziția cu un cuvânt care începe cu aceeași literă ca celelalte. (sell, shell, shall,...) „Apel telefonic”: Iată un apel telefonic pentru tine. Te rog să îl asculți și să răspunzi corespunzător. „Fă un desen”: Ascultă descrierea oferită de un

sau profesor și desenează imaginea. „A cui voce este?": Un elev poate sta în mijlocul cercului cu ochii închiși. Un copil din grup oferă o descriere despre un eveniment. Elevul din mijloc trebuie să recunoască vocea și ideea principală a descrierii. În concluzie, aceste tipuri de jocuri de ascultare ajută la reducerea nivelului de stres al învățării unei limbi și pot face procesul de învățare mai plăcut și pot fi ușor practicate alături de activități de vorbire provocatoare.

Un alt joc de vorbire pe care îl voi descrie se numește „În spatele cortinei" (adaptat din Ur și Wright, 1992:76). Acest joc poate fi folosit indiferent de mărimea clasei și de nivelul acesteia, care poate varia de la începători la intermediari, iar materialele pe care le pot folosi profesorii pentru acest joc sunt variate.

Odată ce elevii se familiarizează cu vocabularul și propozițiile pe care profesorii doresc să le practice, sunt pregătiți să joace. Iată descrierea modului de a juca acest joc. Mai întâi, profesorul trebuie să creeze o barieră pentru ca un elev să se ascundă în spatele ei. Acest lucru se poate face cu ușurință prin a cere doi elevi să țină o față de masă sau pur și simplu folosind un raft de cărți. Unul dintre elevii din clasă trebuie să se ascundă în spatele feței de masă sau al raftului de cărți, ținând un obiect de îmbrăcăminte (pălărie, mănuși, curea, fustă etc.) sau să aleagă o carte cu itemi de îmbrăcăminte pe care profesorul a așezat-o pe o masă în spatele raftului de cărți. Apoi, elevii din clasă trebuie să întrebe toți împreună: „Ce porți?". Elevul din spatele raftului de cărți răspunde: „Port o pălărie verde". Fiecare elev trebuie să decidă dacă elevul din spatele feței de masă sau al raftului de cărți spune adevărul sau nu. Elevii care cred că spune adevărul se ridică, în timp ce cei care cred că minte rămân așezați. Apoi, elevul din spatele barierei dezvăluie dacă poartă sau nu o pălărie verde.

Dezvoltarea abilităților de citire este foarte importantă, deoarece, pentru a putea scrie, elevii trebuie să știe mai întâi să citească, în timp ce, pe de altă parte, a ști să citești este important „dacă elevii intenționează să obțină o educație dincolo de școala primară, deoarece acest lucru necesită citire" (Harmer, 2009:77). Așadar, pot adăuga că abilitățile de citire sunt cu siguranță obligatorii pentru a dezvolta celelalte abilități. Astfel, este esențial ca profesorul să aleagă mijloacele adecvate pentru a menține elevii interesați de lecție. Iată câteva exemple de activități de citire pe care profesorii le pot alege pentru a dezvolta abilitățile de citire ale elevilor lor, în special pentru cei mici:

„Poveștile puzzle" ar putea fi numele unei alte activități de citire interesante, care poate fi transformată într-un joc pentru a crește interesul elevilor pentru citire. Pentru aceasta, profesorul poate alege orice poveste scurtă, accesibilă elevilor și nu foarte dificilă, care să se potrivească nivelului de citire al majorității elevilor din clasă. Propozițiile din povestea de citit sunt amestecate. Așadar, profesorul poate împărți clasa în două echipe și le dă zece minute pentru a pune propozițiile în ordinea corectă, pentru a construi povestea. Echipa care termină prima este echipa câștigătoare.

Totuși, atunci când învață abilități de citire, profesorii trebuie să țină cont de faptul că citirea este o activitate cu un scop, realizată din diverse motive, cum ar fi: obținerea de informații, verificarea cunoștințelor existente sau doar pentru distracție.

În general, jocurile ca activități de citire trebuie folosite de profesori în timpul lecțiilor lor, deoarece fac citirea mai interesantă și mai plăcută.

Prof. Mauna Simona

Școala Gimnazială "Constantin Găvenea" Tulcea